

Передплата

на «РУСЛАНА» вивозять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодинокое число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперніка. — Експедиция місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Рекламаций неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Упадок лібералів.

»Neue fr. Presse« а з нею і весь табор лібералів німецьких — в розпуці. Вибори з V. курії в Долішній Австрії, Сольного-роді, на Мораві, Шлеску, в Каринтії, Істриї, Горіцях, на Буковині, в Триєсті і Галичині випали в користь всіх других сторонництв і народностей. Лише не в користь лібералів німецьких. З сих виборів можна вносити, що і вибори з IV. курії не випадуть по мысли лібералів. Sic transit gloria! Сторонництво, що колись носило ся з пляном германізації Словян, що відтак хотя по конституційному централізовало Австрию, що по дуалізмі поділило ся з Мадярами панованем і в Долитавщині довгі часи верховодило, що до ери Тафого керовало долею всіх народів долитавських — се численне і мнговпливове сторонництво уступає нині — можна сказати з аргументами політичної.

Слідити за причинами того паденя лібералів німецьких, се темат широкий, бо не одно склало ся на сей розклад. Кількома словами не дасть ся процес сего паденя точно зобразити. Але головна причина паденя лежить в тім, що ліберали німецькі в часі, коли стояли у кермі держави, не зуміли знести ся на становиско безвзглядної справедливости супротив поодиноких верств суспільности, а тим менше супротив народів не німецьких. Забаги германізаційні мусіли з часом викликати опозицію у других народностей в міру, як у тих народів кріпла свідомість національна. Протів централізму виступила автономія країв, а верховодство утратили ліберали в тій самій хвили, коли роздробили ся на фракції, т. є. коли побіч лібералізму виступили оклики, що скристалізовали ся в націоналах німецьких, демократах, соціальних демократах, антисемітах, християнських соціалах, а в

найновіших часах в поступових німецьких. Крім того заступали ліберали через довгі часи майже виключно або переважно інтереси капіталізму, і через те попали небавом в велику суперечність з новочасними змаганнями соціальними.

Русини спеціально не мають чого жалувати лібералів німецьких. За вірну службу послів руских системам Шмерлінга, Гіскра і Ляссера нагороджено наряд руский лише обмеженем прав его народних. А вже про поправу долі хліборобского, отже і селянського стану, ліберали німецькі не мали ніякого стараня яко елемент, що заступав головню інтереси буржоазії капіталістичної. Добре проте, що пановане лібералів покінчилось. Перечуввають се органи німецько-жидівські і в розпуці своїй полохають жителів Австрії реакцією та клерикалізмом. До нової ради державної увійдуть ліберали, що доси числили над сотку своїх прихильників, в значно меньшій числі. Чи однакож з паденем їх запанує в раді державній справедливість національна і суспільна, годі на певно сказати. Наслідники лібералів: антисеміти і німецькі націонали враз з поступовими суть що-до понятя національних більшими шовіністами від лібералів. Протів Галичини займають они більше неприяне становище ніж ліберали, котрі, щоби держати ся у верху, завсїгди ще готові були до компромісів. Але то певна річ, що Німці яко такі не займуть вже ані в парламенті ані в правительстві центральнім становища верховодячого. Німці зійшли вже на становище звичайного сторонництва національного і і полишать ся в дефензиві. Германізація, централізм і оборона капіталізму з шкодою других верств суспільности — сі оклики пішли вже до коша. Чи нові сторонництва зуміють знести ся вповни на становище справедливости суспільної — покаже недалека будучність. На разі лише то звісне,

що під окликом такої справедливости відбувають ся у всіх краях вибори.

Угода з Угорщиною.

Сею справою заінтересовали ся нині широкі круги. Кождий з них хоче бути справедливим, але справедливість мабуть не припаде до владоби Угорщині, котра, як звісно, дуже пильно і рішучо береже своїх інтересів фінансових і завсїгди зуміла поставити на своїм.

З проєктів різнородних заслугують на більшу увагу головню два. Перший з них виїшов від славно-звісного економіста а колишнього міністра австрійского, Шефля, другий від барона Офермана. Шефле каже так: Ключем до розвизаня питаня квотого в Австро-Угорщині може бути:

1. Розсліжене належитостей скарбових, іменно належитостей спадкових. Належитости одні показують докладно, яке движиме і недвижимо майно посідає держава, взглядно тут Австрия і Угорщина. Се движиме і недвижимо майно разом взявши представляють майно народне, на котре — як ми висше згадали — указують і економісти угорські, іменно др. Матлекович. Треба проте передовсім розслідити пересічну високість належитостей, яку обі половини держави побрали до свого скарбу в посліднім десятиліттю. Народне майно не є нічим иншим як лише капіталом, з котрого пливають належитости яко проценти. Те майно і представляє вірно силу податкову обох половин.

2. Розсліжене доходів з монополю державного, іменно з соли і тютюну. Сі доходи вказують найяснійше, хто богатший і в якій мірі, де сила консумційна а проте і податкова більша або меньша. Відтак:

3. Треба порівняти високість безпосередних і посередних податків в обох половинах держави, припустивши, що в обох половинах спосіб і скаля оподаткованя є однакові. Іменно можуть за ключ до оціненя богатства народного послужити т. зв. реальні податки від недвижимостей,

4)

Тарас Шевченко

приятель родини.

(Образ і вислови із сфери родинної в поезії Т. Шевченка) (Конець.)

Тільки велика бідність і перспектива — »в чужій хаті тешу поважати« або »йти в найми« — понукає бідолашу шукати собі »дружину в степу при долині — високою могилоньку на тій Україні« (Козацька доля). Коли пустив ся козак в широкий світ шукати своєї долі і слави, — »грає серце козацьке«, а думка мимоволі звертаєть ся до питаня:

На кого покинув
Батька, неньку старенькую,
Молоду дівчину?

Як і людова українська пісня, так і Шевченко дуже часто задержуєть ся на зображеню ніжних відносин поміж братом а сестрою; сі відносини мали значіне і в особистім житю поета, що саму музу свою називав сестрою. Сестрі своїй Ірині Шевченко присвятив одну з поезій, написаних небавом по виволодженю его з заслани. Поетови єнить ся сон відрадної стрічки з сестрою, котрій як і ему самому, прийшло ся в житю пройти з самих літ дитинних »колючу ниву«.

Порівнанем з щирою, сердечною бесідою брата з сестрою виясняєть ся сила любови милого чоловіка: »він як мати привитає, як брат заговорить«.

Назвавши музу свою сестрою — »дружиною сьвятою«, поет і любимцям єї, вечірним зорям, дає той самий епітет. Призиваючи єї д. собі, він каже: »а тим часом твої сестри-зорі, безвічні, пойді небом попливуть, засяють«.

Відомо, як Шевченко відносив ся до питаня про одружене, не кидаючи думки про се і в останні роки свого житя, Оригінальні его проби здійснити сю думку зовсім відповідають віршови, що вирвав ся ему з розпуки недовго перед смертю: »Треба одружитись, хотя-б на чортовій сестрі, бо доведеть ся одуріти на самотині«. Сей страх перед »самотиною« вносить поет навіть в житє предметів природи. У него і явір, стоячи над берегом Дніпра, »між лозою з ялиною, з червоною калиною«, схилившись над водою, »мов козак той зажурился«, —

Що без долі, без родини,
Та без вірної дружини,
Без дружини і надії
В самотині посивіє!

Не розумів поет повности людского житя поза родинною, котрої тихе щастє чимало разів

присує він в своїх стихотворах. Який на пр. прегарний его стихотвір »Вечір«:

Сімя вечеря коло хати,
Вечірна зіронька встає;
Дочка вечерять подає,
А мати хоче научати,
Так соловейко не дає... і т. п.

Який також знаменитий стихотвір »Антонію Сові«, присвячений польскому поетови. Посадивши »на спомин дружині« коло хати два дерева, чоловік віддаєть ся солодкій мрії, як »дружина під деревами тими сяде собі в холодочку з дітками малими, а я буду груші рвати, діткам подавати... з дружиною единою тихо розмовляти:

— Тоді, серце, як брали ся,
Сі древа садив я...
Щасливий я! — »І я, друже,
З тобою щаслива!«

Як ни мало ідилічного представляло сучасне поетови село, кілько темних фарб ни положив він на зображене вбогої мужицької хати, котру назвав навіть один раз »пеклом«, питаючись:

Чи єсть у Бога люте зло,
Щоб у тій хаті не жило?

Тим не меньше ми багато находим у него і ідилічних рисів в зображенях »маленької хати-

приміром податок домово-чиншовий враз з належностями спадковими від движимостей або капіталів.

Барон Оферман вибрав зовсім окрему дорогу до розв'язки цілого замотаного питання. Він відкидає рішучо мисль, щоби число населення брати за підставу обчислення квот. Нечисленні народи можуть бути багаті, а численні бідні. Після голов годі рішати високість квот, як сего домагала ся австрійська депутація квотова, а що зовсім справедливо відкинула депутація угорська. Рівнож і з всяких посередних і безпосередних податків, як і належностей не дасть ся точно означити сила податкова обох половин, бо податки сі і належності не наложені в обох половинах після одної норми. Барон Оферман проєктє проте, щоби спільні видатки покривати в часті з спільних доходів, а таким доходом суть ціла і мита граничні. З того жерела одержить Австро-Угорщина одну частину суми на покритє спільних потреб (до 43 мільонів зр.), прочу часть 111 мільонів треба покрити з окремих доходів обох половин, а пропорцію означить консумція тютюну, котрий в обох половинах є змонополізований. Позаяк Австрія в році консумує тютюну за 58·5 мільонів золотих, а Угорщина за 30 мільонів, то на Австрію припадає доложити з своїх доходів річних 66·5⁰/₁₀₀ а Угорщині 33·5% на покритє спільних видатків. Се був би ключ найсправедливіший, бо заснований на консумції люксового артикулу, яким безпечно є тютюн.

З супоставлення і пояснення всіх тих проєктів до означення високости квот виходять головю дві річі: 1) що віднайденє ключа є не легким ділом; 2) що подана бар. Оферманом пропорція 66·5⁰/₁₀₀ і 33·5% імовірно при нинішних обставинах остойть ся, отже, що Долитавщина о стілько зискає на теперішній угоді з Угорщиною, що замість 68·6 заплатити на спільні видатки 66·5⁰/₁₀₀.

Ми з нашої сторони додали би до висше наведених проєктів таких, щоби спільні видатки покривано не лише спільними доходами з ціла і мита, але і доходами з продажі тютюну. З тих двох жерел одержали би ми суму 43 + 89 мільонів золотих, разом 132 мільонів. Недобір в сумі 22 мільонів мали би покрити обі половини держави з своїх окремих доходів в пропорції указаній бар. Оферманом. Сли би сей проєкт остояв ся, натовді справа означуваня пропорції квот від 10—10 літ упала би зовсім. Було би се значним облекшенєм тяжких, як показує ся з досвѣду, трансакцій угодових що-десятьлітних межі Австрією а Угорщиною.

Д О П И С И.

З Камінки.

Як і чим воюють москвофіли і радикали против кандидатури посла Барвіньского, хочу

почки і живучої в ній гарної родини. Сам він ціле своє житє »так мало, не багато благав у Бога: тільки хату, одну хатиночку в гаю та дві тополі коло неї, та безталанною мою — мою Оксаночку, щоб з нею у двоє дивити ся з гори на Дніпр широкий, на Яри...« і т. п. («Хатина»). Такі любовні відносини до образів родинного житя снують ся по цілому »Кобзарю«: сі образи, як солодкий сон, успокоюють серце поета, »залучене, поточене горем«. Незвичайною красою і викінченєм визначаєть ся образок, котрим і закінчимо отсю нашу статю («І досі снить ся...»). Як чудовий сон, що єго не лишав до смерті, уявляєть ся єму на рідній Україні під горою, над водою, поміж вербами, біла хатина, а біла неї на приспі сидить сивий дідусь і забавляє свого кучерявого маленького внука... І ось виїшла з хати »веселая, сьміючись, мати,

Цілує діда і дитя —
Аж тричі весело цілує,
Прийма на руки і годує
І спать несе; а дід сидить
І усьміхаєть ся, — і стиха
Промовить нишком: »Де-ж те лихо?
Печалі тії, вороги?»

І тихо шепче дідусь слова молитви, тихо

в коротці оповісти подаючи справозданє зі зборів, які відбулись в Камінці стр. Збори сі скликали пп. Др. Ан. Могильницький і Др. Олійник на день 8. с. м. н. ст.

На збори сі прибуло кількадесять селян, (сімох) сьвящеників і кількох міщан каменецких. Около години 1-ої відкрив збори др. Ступницький загіраючи зібраних до уважного вислухання поставлених краєвим руским комітетом передмов кандидатів. Почім представив обох. На предсідателя передложив о. Лозіньского пароха з Горпина, на заступника о. д-ра Олійника а на секретаря о. Зельского Сидора з Мплатина стар. По виборі президії привитав др. Могильницький зібраних словами »Слава І. Христу« і зачав почувати селян о радї державній, о єї складї, які справи має она до полагодження — говорив о трактатах цлових, поборі рекрута, підводах податках, о доходах, о законах запобігаючих нужді економічній, о спілках господарских, о аскурації і о добрах камеральних; відтак перейшов до діяльності послів в послідній каденції, згадав про податки від чистого доходу, о штемплі газетовім і о надужитях виборчих. Не забув згадати о Люєгері та о много иньших справах.

З піднесеним голосом говорив о звязи посольській, о лихих відносинах наших, о самостійній політиці, о фракції угодовців, о жебрацтві і лизунстві деяких руских послів дальше не — гував здобутки Русинів — кажучи навіть, що дотеперішній посол з того повіту нічого не дбав про хлібороба. Обіцював всесторонно заступати нарід, раз-в-раз стикатись з виборцями і запрошувати їх явно і голосно, а не свистками на справозданя посольські.

Вкінці горячими словами завзивав зібраних вибрати собі посла по мисли і серцю. По неже ніхто голосу не забирав, ані виясненє не жадав — виступив другий кандидат др. Олійник.

Той відразу вдарив в дражливу струну і зачав говорити о пролитій тепер крови хлопській і високих податках, та переходив точку за точкою — де-що лиш обьясняючи з якоїсь відозви друкованої певно радикальної і наобіцював дуже много а навіть і добра камеральні розпарделювати, за котрими др. Могильницький перед хвилию обставав. В многих річах оба кандидати або себе наслідували або збивали обопільно свої виводи. Межі иньшими домаганями було і знесенє права презентованя сьвящеників, наданє єго громадам, що з радостію зібрані прийняли, а сьвященики притакували. А коли по скінченю просив один виборець, як то они будуть голосувати — пояснив всім практично — наліплюючи свої карточки на картах голосованя.

Потім виступив др. Ступницький — бо не сталоє так, як він бажав — а іменно що в часі першої і другої мови ніхто і слівцем за посла Барвіньского не пшнув — а також ніхто не ставив кандидатури ані Олійника ані Могильницького. А він прецінь єго сьравадив, наняв для него салю у Панькова, тай в себе єго гостив! Поста-

гасне день — і все спочило в прядоді... »сивий в хату і сам пішов опочивати«.

Вже на підставі тих одних любовних відносин до образів родинного житя, яке находим у Шевченка, єго »Кобзар« повинен стати настільною книжкою кожної письменної нашої родини.

Тяжко не дивуватись нашим українським артистам, що досє майже нічого не зробили для належного зліострованя »Кобзаря«, а між тим в нїм так багато мотивів для малярства, для образа. Богато ілюстрована тільки поема »Гайдамаки«, а бажати треба-б виданя для дїтній, — виданя ілюстрованих пєс, котрі були-б в родині доступними дїтям, заспокоюючи їх природну любов до рідних мотивів. Пора про се подумати-б нашим землякам-артистам. Тільки при широкім розповсюдженю »Кобзаря« поміж цілим народом нашим сповнить ся заповіт поета, виражений нашим землякам:

І мене в семї великій,
В семї вольній, новій
Не забудьте помянути
Не злим, тихим словом!

А. Канівський.

новив проте за всяку ціну сам накинутись на честь п. Барвіньского. Тоді виїшло 4 сьвящеників зі салі і много селян а лишили ся тільки о. Данилович, Лозіньский і Зельский. Сей послідний прийняв ролю шуфлера, і підпомагав своїми кпинами п. Барвіньского. Хочу Вам — зачав др. Ступницький — мої господинове передставити, як то тамтої суботи здавав справозданє наш п. Барвіньский, котрий запросив своїх виборців квітками. Забув сердега що не лише виборців але і своїх противників, як о. Даниловича, Дяковського, Красіцкого і єго запросив а впрочім двері не були замкнені і кождому був вступ вільний; противно коли запросив др. Ступницький то много випрошено зі салі. Представив посол — говорив дальше, — діяльність ради державної але не своєї (sic).

»Ті здобутки, на поли шкільництва, котрими він хвалив ся — нам не приносять ніякої користи і не мають для нас найменшого значіня, от н. пр. бачите д-ра Олійника, він добрим Русином, а не ходив до рускої гімназії! Вкінці Барвіньский все собі лише присвоїв. То що є вибороли Король, Окуневский і Романчук. Так само, що нам з тих написей на урядах, коли нема руского язика урядового! На інтерпеляції Рихви і иньших відповідав ні се, ні те — або так мняв, що годі було й зрозуміти. Закінчив свою бесїду ось так: »Правда господинове ми такого посла не потребуємо — він робив лише для панів і їм він служить! Найже ся не хвалить що ми єго вибрали і що він заступає руский нарід! Ми виберім собі д-ра Могильницького і д-ра Олійника.

Було се зроблене лише на ефект — і вже гордо опускав салю — коли заступив єму дорогу один з присутних, і голосно представив єго шарлуництво запитуючи, дячого др. Ступницький будучи на справозданю посла Барвіньского не виступив против него око в око і не поставив своїх інтерпеляцій а не потребував би тепер нападати на особу котрої нема, а котра боронитись не може. Др. Ступницький збитий тим з панталыку — сказав, що їх комітет оголосив про збори в Галичанині і Дїлі. Тож най би був Барвіньский явив ся. На се відповів інтерпелянт, що їх чорне діло, їх маскованє і фарисейство викрив вже попередно п. Мулькевич належачий до їх клїки. Тож він днесь не потребує більше нічого говорити як хйба пригадати, що противники Барвіньского не підносили на єго зборах ніяких закидів против него але не сьміли навіть єму в очи глянути. А тепер поза очи бризгають на него грязею — межі такими як самі! На се відповів Ступницький, що він тогди не міг говорити, бо булиб єго запискали. — Відважний патріот! нема що казати!

Збори ті суть як би причинком до тої праці — яку розвинула з своїми рабами, наша домашна гніль.

Тут устами малого Дїдицького — висказали, що хлопа хочуть і на дальше держати в давній темноті, щоб могли єго ужити яко оружє, коли чернять і безчестять людий праці і осіб, котрим добро народу від давна і все лежить на серці, а не лише підчас виборів!

Не меньше дивним мусить видатись кождому, що на много вискази кандидатів ні один з сьвящеників не відозвав ся. Они в своїй зайлості забули на все, і здає ся волїли не знати кого, коби не Барвіньский! Видно се було з їх інтерпеляцій до д-ра Олійника. Чи буде належав, колиб єго вибрали до клубу Барвіньского? На що той відповів що ні, але злучить ся з робітниками — що розумієсь одобрили зібрані. От до чого довела наших людий пристрасть, та амбіція.

По голосованю — відчитав субєкт з торговлі Панькова верш о. Красіцкого, (котрий хотів бодай духом бути) »Кріши ся Русь! Слави ся Русь«. — більше не можна було дочути з причини хуткого читаня. Стефанович з плачем і слезами, що не було — бачите — на кім злости зігнати — поручив голосувати на д-ра Олійника і д-ра Могильницького. По тім о. предсідатель замкнув збори і наступила часть найважнійша для нашого селянина — прием — таки в салі зборів. Полялось пиво і водка, та покотились бочівчини москалів — а дяки благодаря честним »Гокподинам« пили многолітєтвіє ктиторам і благодїтелям забувши для марниці, що п. Барвіньский і за ними не одно слівце промовив.

О слави ся Русь, такими заступниками на-
роду, яких нині Камінка оглядала!...

Знакомий.

Рух виборчий.

Кандидатами з більшої поєлості в Гали-
чині суть: на округ Перемишль-Ярослав Л. Хша-
новский, Сянік-Бірча Волод Гневош, Самбір-
Старемісто-Дрогобич Юл. Гіжовский і Стан.
Созанський, Яворів-Цешанів Домбский,
Жовків-Рава-Сокаль др. Іос. Мілевский, Львів-
Городок Дав. Абрагамович, Золочів-Броди Апол.
Яворский, Бережани-Підгайці Едв. Подлевский і
Юл. Блажовский, Рогатин-Бірка Сев. Ген-
цель, Стрий-Жидачів-Калуш Евг. Абрагамович,
Станиславів-Богородчани-Бучач Войт. Дідушич-
кий, Коломия-Святин-Надвірна др. Генр. Вель-
вейский, Чортків-Заліщики Юр. гр. Борков-
ский, Тернопіль-Збараж мандат зарезервованій
для гр. Півніського, Краків-Хшанів Петро Гур-
ский, Вадовичі-Бяла-Мисленичі вакач, Бохня-
Велічка Здзіслав Влодек, Тарнів-Мелец Влад.
Струшкевич, Нов. Санч-Ясло-Грибів Адам
Скшинський, Ряшів-Ланцут-Тарнобжег Андр. гр.
Потоцкий — разом 30. Підчеркнені увійшли би
вперше до ради державної. З давних послів не
кандидують: Влад. Крайський, Авг. Лось, Волод.
Козловский, Фил. Залеский, Адам Голуховский,
Ант. Водзіцкий, Стан. Клоцкий і Жук-Скаржев-
ский — разом 8. Нових вишло би 5. Деякі як
Скшинський, Яворский, і Півніський перенесли
ся з курії сільської до курії більших поєлостей.

Результат виборів з V курії.

1. Львів: Управнених до голосованя у
Львові і округах Щирець-Винники 29.128+23.186.
У Львові голосувало лише 14.930, в округах
11.525. З тих одержав у Львові: Ів. Козакевич
(малар) 9.435, з округів 4.281 — разом 13.716
т. в. 488 голосів над абсолютну більшість. Ви-
браній Козакевич (соціаліст) — Мохнацкий
одержав 3.235 + 2.554, разом 5.789, Брайтер
1.812 + 2.240, разом 4.052.

2. Краків-Подгурже: Управнених до
голосованя 19.709 + 13.656. З того віддало го-
лосів 12.349 + 8.668, разом 21.017, абсолютна
більшість 10.504. З тих одержав Гнат Дашинь-
ский (соціаліст) 9.132 + 5.942, разом 15.074.
Вибраній Дашиньский. Контркандидати Мі-
колайский одержали 1.377 + 1.145, кв. Понинь-
ский 1.762 + 991.

3. Вадовиці-Бяла-Хшанів-Живец-
Велічка-(часть) Мислениць. Управнених до
голосованя 918, голосувало 883, абс. більшість
442. Одержали Кубік (столяр з Янович, стоялов-
щик) 551, Малоха 108, Зайончек 169, адвокат
Добія 11, др. Малдзінский 28, Енгліш (соція-
ліст) 16. Вибраній Кубік.

4. Новий-Санч-Новий Тарг-Ліма-
нова-Грибів-Горлиці-(часть) Мислениць.
Управнених до голосованя 879, голосувало 807,
абсолютна більшість 404. Одержали Стан. Пото-
чек (був. посол ради держ.) 383 голосів, Знамі-
ровский 291, Мисьолек 114, розстрілено 39. При
виборі тіснійшим одержав на 705 голосуючих
війт з Криниць Іос. Знаміровский 364 голосів,
Поточек 341. Вибраній Знаміровский (лю-
довець).

5. Тарнів-Бжеско-Бохня-Домбро-
ва-Мелец-Пільзно. Управнених 926, голосу-
вало 891, абс. більшість 446. Одержали кс. Ад.
Копицький 404, др. Фр. Вінковский 427, прочі
розстрілено. При тіснійшим голосованю одержав
кс. Копицький (був. пос. ради держ.) на 792
голосуючих 380, др. Вінковский 412. Вибраній
др. Вінковский, конц. адв. з Тарнова, (лю-
довець).

6. Ряшів-Ропчиці-Стшижів-Коль-
бушова-Тарнобжег-Ніско. При тіснійшим
голосованю одержав на 654 голосуючих кс. Кар.
Фішер (був. пос. ради держ.) 367, Іос. Тибурчи
(людовець) 291 голосів. Вибраній Фішер.

7. Сянік-Кросно-Ясло-Бжовів-До-
броміль-Ліско-Старе-Місто. Управнених
1023, голосувало 832, абс. більшість 417. Одер-
жав Стан. Висоцкий 387, Ів. Стапінский (соці-
яліст) 286, Юл. Красносельский 148, розстрілено
11. При тіснійшим виборі одержав на 765 голо-

суючих Ст. Висоцкий, дідич з Ясениці 426 гол.,
Стапінский 338. Вибраній Висоцкий.

8. Ярослав-Ланцут-Чешанів-Я-
ворів-Городок. Управнених 921, голосувало
871, абс. більшість 436. Одержали кс. Лев Па-
стор 341, Корн. Желяшкевич (соціаліст) 319,
Іос. Господ (людовець) 201. При тіснійшим го-
лосованю одержав на 744 голосуючих кс. Па-
стор 391, Желяшкевич 353 голосів. Вибраній
кс. Л. Пастор (був. пос. р. д.).

9. Перемишль-Мостиска-Рудки-Сам-
бір-Дрогобич. Управнених 891, голосувало 826,
абс. більшість 414. З того одержав др. Вітовд
Левицкий 506, др. Ів. Франко 317. Вибраній Ле-
вицкий (демократ, був. пос. р. д.).

10. Стрий-Турка-Жидачів-Бірка-
Долина-Калуш. Управнених 918, голосувало
882, абс. більшість 442. З того одержав Каз.
Ройовский 477, др. Андр. Могилицкий (скон-
солідований опозиціоніст) 402 голосів. Вибра-
ний Ройовский (дідич).

11. Броди-Камінка-Жовква-Рава-
Сокаль. Управнених 987, голосувало 941, абс.
більшість 471. З того одержав др. Мих. Олійник
(радикал) 402, Влад. Гневош (дідич) 522 голосів.
Вибраній Гневош.

12. Тернопіль-Збараж-Золочів-Пе-
ремишляни-Бережани. Управнених 981, го-
лосувало 888, абс. більшість 445. З того одер-
жав о. Алекс. Миронович (сконсолідований твер-
дий) 402, Генр. Вайзер (фабрикант паперу в
Сасові) 484. Вибраній Вайзер.

13. Станиславів-Рогатин-Підгайці-
Бучач-Товмач. Управнених 949, голосувало
926, абс. більшість 464. З того одержав Іос. Гу-
рик 456, Іос. Богданович (Вірменин-дідич) 469.
Вибраній Богданович.

14. Борщів-Заліщики-Чортків-Гу-
сятин-Теребовля-Скалат. Управнених 1.007,
голосувало 961, абс. більшість 481. З того одер-
жав др. Ром. Яросевич, (радикал, що після до-
несеня «Gazet-i Nar.» зголосив свою кандида-
туру і в комітеті цент. польскім) 476, радник
двору Лук. Кирицький 447. Тіснійший вибір від-
буде ся нині в п'ятницю.

15. Коломия-Надвірна-Богородча-
ни-Косів-Снятин-Городенка. Управнених
999, голосувало 977, абс. більшість 489. З того
одержав крп. Ів. Гробельский 533, др. Т. Оку-
невский 436. Вибраній о. Гробельский.

Вісти політичні.

Чеський сойм відрочено, а каринтійский
замкнено. Гр. Голуховский приймав у себе 10.
марта амбасадорів Росії, Туреччини, Франції,
Англії і Італії. Королева Вікторія виїхала до
Ніци. «Wiener Ztg.» оголошує санкцію новелі
промисловій (о обовязках майстрів супроти уче-
ників своїх) і закон о будові залізничного шляху
Стрий-Ходорів. Берлинська «Freisinnige Ztg.»
говорить о можливості уступлення канцлера ні-
мецкого Гогенлоє і секретаря скарбу Посадов-
ского. Секретар стану, Гольман, завідующий ма-
ринаркою, грозить дімісею, наколи би парламент
не прийняв внесеня на помноженє маринарки ні-
мецкої. Цісар Вільгельм не прийме однакож ді-
місії.

З обставини, що вибори випали в духу ан-
тисемітеким, заключає жидівско-ліберальний
«Pester Lloyd», що будуча більшість ради дер-
жавної буде складати ся з елементів ретроград-
них, що готові завести назад конкордат.

Справа кретенська. Можна сподівати
ся, що через якийсь час будемо мусіти подава-
ти найсуперечнійші вісти про те, яке становище
наміряють заняти поодинокі держави концерту
європейского супроти виминаючої відповіді Гре-
ції на ноту держав. Нині нотуємо, що Німеччи-
на не бачить потреби брати участь в яких-не-
будь дальших переговорах з Грецією, бо цісар
Вільгельм стоїть рішучо при основі першої ноти
збірної держав. Виходило би з того, що Німеччи-
на бажалаби ужити репресалій, сли би Греція
не пішла за волею держав. Але рівночасно до-
носять з Лондону через віденський «Fremden-
blatt», мов-то в міродатних кругах набрано пе-
ресвідченя, що відповідь Греції не дає ніякої
причини, щоби взяти ся за примусові средства
проти неї. З Риму знов наспіла вість, що дер-
жави таки обстають при тім, щоби Греція ви-

тягнула свої війська в часі 36 годин. Наколи би
Греція супротивилась бажаню Європи, то насту-
пила би блокада пристаній грецких. З Відня
в кінци доносять, що межі державами відбува-
ють ся живі пересправи в справі, яку відповідь
дати Греції на єї відповідь і чи яко ультіма-
тум (?), чи лише яко нову пропозицію? На сїм
становищі стоїть іменно Англія. В суперечности
з тою вістю стоїть друга, телеграфована з Відня
під днем 11. марта, що переговори в справі від-
повіді на відповідь Греції будуть небавом по-
кінчені і що Грецію змусять держави до відво-
роту.

Туреччина висилає безнастанно дальші
транспорти войска до Толоня і Адриянополя.

На креті прийшло до нових боїв на полудни
від Кандії під Агіос Влясіос, фінкія і Сіліямос.
Греки заатаковали Кандію, а 500 Турків виї-
шло ім на зустріч з міста. Імовірно Кандія не
остоїть ся против повстанців грецких, а тоді
судьба схоронивших ся там Турків була би не-
відрадна. Магометани опустили Кандію і всі-
дають на корабель італійский. Ескадра європей-
ска кружить біля побережий кретенських, щоби
не допустити охотників грецких, котрих прибуте
заавізовано.

— **Его Святість Папа** обходив 2. с. м. річни-
цю уродин і коронації. На сю урочість явили
ся в Ватикані всі перебуваючі в Римі кардина-
ли і прочі князі Церкви. На промову Кард. Оре-
лія di Sancta Stefano відповів сьв. Отець повний
зворушеня голосом сильним і доносним, що
свідчить о Его добрім стані здоровля. Говорив,
що найвищою цілю Церкві є єдність христия-
нська, що Господь опікує ся безперестанно а-
постолами правди, щоби їх праця віначала ся до-
брими успіхами; що серед народів панує тепер
почутє братерства, якого иньші віки не знали
а цілюю праці апостолів є скріпити се почутє.
Бесїду свою закінчив сердечною подякою і бла-
гословенством.

— **Святкованє роковин смерти Тараса Шев-
ченка в Петербурзі.** Наші земляки Українці, що
проживають в Петербурзі, поминають і сего ро-
ку память Тараса Шевченка панахидою в Ка-
заньскім соборі, а вечером того самого дня у-
строюють в сали Павлової вечерниці в честь
поета і те вечерниці з дозволу правительства.
Се перший раз уділило правительство свого до-
зволу на такі вечерниці.

— **Музикально-декламацийні вечерниці.** Дня 16
с. м. ві второк відбуде ся вечерок музикально-
декламацийний в женській школі ім. Єлисавети
під проводом проф. Едмунда Урбанка на дохід
обідів для «Голодних дітей». Вступ 30 кр. Кри-
сла для старших осіб. Білети можна набути в
канцелярії женської школи ім. Єлисавети, на
улиці Зеленої. Початок о годині 4 по полудни.
Богату програму виконають учениці тої школи.

— **Колегія греко-католицка в Римі.** Незадовго
послідує приверненє давньої рускої колегії в Ри-
мі, котру перед літами сполучено з колегією
грецкою, де виховували ся греко-унїти з Греції
і Сицилії. Грецку колегію духовну віддано тепер
під зверхність патріярхи греко-мельхіцкого. Па-
тріярха мельхіцкий Юсеф прислав тепер до
Риму 10 молодих Арабів з Ливану, належачих
до обряду мельхіцкого, в цілі вихованя і вио-
бразованя їх на сьвященників. Тепер Румуни,
Болгари, Греки будуть образовати ся разом з
Мельхітами. Румуни будуть переведені до дав-
ної своєї колегії, коли она тільки буде зрестав-
рованою, на що Цісар наш жертвував значну
грошеву суму.

— **Пата курія у Львові і Др. Люєгер.** В день
виборів з V. курії появили ся у Львові плякати
взиваючі голосовати на дра Люєгера. На пляка-
тах тих містить ся слїдуячої гряди зазив:
З трех кандидатів поручених нашими комітета-
ми, не відповідає ні один краєвим відносинам.
Хто причиною галицкої нужди? Хто нам може
помочи? Спасенє нашого краю і держави почи-
ває тільки в антисемітизмі, а понеже не маємо
ще свого Люєгера, протє голусуємо на дра Лює-
гера першого віцебурмістра Відня, Відень вже
прозрів, най і Львів не буде послідний. Комітет
антисеміцкий. Жидова від самого ранку розбі-
гла ся по всіх улицах міста Львова і мов би
струєю електричною рупена кидала ся бішено
на плякати поручаючі дра Люєгера і дерла їх
серед проклонів безмилосердно. Коли вже пля-
кати зрідли на головнійших улицах Жидова пи-
тала ся проходячих, чи де не бачили Люєгера.
Деякі з жарту повідали що і сам Люєгер приї-
хав. Тож зрана на чорній біржі о нічим більше
не балакали, як о приїзді Люєгера. Хтось ціка-
вий сказав, що Люєгер заїхав до дра Пентака,
професора університету. Ся відомість так пора-
зила жидів, що по улицах всіх несли ся про-
клопи на дра Пентака і погрози, що они не да-
дуть єму ані одного голосу а будуть голосували
на Реваковича, за єго «куріерску» статю о вибо-
рах віденських.

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординарияти всіх трех Епархій, обезпечає будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнижшою оплатою.

Школи ліквідувє ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрааскураційними подають „Дністрови“ можність обезпечувати і виплачувати і найвисші суми.

Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услїва і видає поліси і квїти в рускїм язїці.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зарєєстрованє з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третїх лиць вкладки до опрочентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички удїляють ся тїлько властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтїгає ся десята часть на удїл.

Зголошенє о удїленє агенції в місцевостях де «Дністеръ» не є заступлений, приймають ся. (9—?)

Поїзди залїзниць

від 1 н. ст. мая 1896 після львівського часу.

Відходять зі Львова.

до Кракова	5:16	9:16	10:31	3:26 п	7:21	11:36 п
„ Підволочиск	6:36 п	—	10:06	2:47 п	—	11:21 п
„ (з Підзамча)	6:50 п	—	10:25	3:01 п	—	11:48 п
„ Черновець	6:46 п	—	10:01	3:21 п	—	10:51 п
„ Стрия	5:58	—	10:11	3:41 п	7:18	—
„ Рави рускої	—	—	9:51	—	7:31	—
„ Янова	—	—	10:21	3:36*	—	9:31
„	—	—	—	1:41**	—	—

Приходять до Львова

Зь Кракова	5:46 п	9:31	2:06 п	7:31	9:21	10:06
„ Підволочиск	—	8:41	3:10 п	5:46	—	10:41 п
„ (на Підзамче)	—	8:48	2:54 п	5:21	—	10:26 п
„ Черновець	—	8:04	2:37	6:49	—	10:31 п
„ Стрия	—	8:36	2:27	—	10:46	12:46
„ Рави Рускої	—	8:51	—	6:21	—	—
„ Янова	—	8:26	6:04	—	9:30	—

*) В недїлі і свята не курсують.

***) Лише від 16 червня до 31 серпня тїлько в недїлі і свята.

Тї числа, в котрих підчеркнені мїнути чорною лінійкою, означають пору нічну від 6:00 год. до 5:59 год. вранці.

Поспїшні поїзди напечатані товстими буквами і означені буквою п., поїзди блискавичні, при котрих нема звїзів Ш. класи, буквою б.

Львівський час розрїзняє ся від середньо-європейского (залїзничного) о 36 мїнут, іменно коли після середньо-європейского часу єсть година 10, то після львівского єсть 10 год. 36 мін.

Цїнник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 6. марта 1897.

I. Анциї за штуку.

Зелїз. г. Кар. Людв. по 200 ал. мк.	215	213
Зелїз. Львів-Черн.-Ясси по 200 ал. вальсрбл.	286	289
Банку гіпот. гал. по 200 ал. в. а.	385	395
„ кред. гал. по 200 ал. в. ав.	210	—
Гарбарні в Решові по 200 ал. в. ав.	190	200
Фабрики вагонів в Сяноку перед тїм Лїпінского по 500 кор. в. ав.	250	260

II. Листи заставні за 100 ал. в. ав.

Банку гіп. г. 5% в. ав. з 10% пр.	110 20	110 90
„ „ 4 1/2% „ льос в 50 л.	100	100 70
„ „ 4% „ в боль. по 200 К.	96 70	97 40
„ краєв. 4 1/2% в. ав. льос в 51 л.	100 50	101 20
„ „ 4% в. ав. льос в 57 л.	97 50	98 20
Тов. кред. гал. земс. 4% (перша емїс.)	97 90	98 60
„ „ „ 4% льос в 41 1/2 лїт	97 70	98 40
„ „ „ 4% „ в 56 лїт	97 40	98 10

III. Обліги за 100 ал.

Гал. фонду пропинац. 4% в. ав.	97 70	98 50
Буков. „ 5% „ „	103	—
Комунальні Банку кр. 5% (2 ем.)	102	102 70
„ „ 4 1/2% (3 ем.)	100 10	100 80
Позички краєв. 6% ва. з року 1873	105	—
„ „ 4% „ „ 1891	—	—
„ „ 4% по 200 кор. з р. 18 8	97 50	98 20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97	97 70

IV. Льоси.

Мїста Кракова	25	27
„ Стаицлавова	—	—

V. Монети:

Дукат цїсарський	5 63	5 73
Наполєондор	9 51	9 61
Пів-їмперїал	9 55	—
Рубель російський срібний	1 20	1 25
„ „ паперовий	126 50	127 50
100 марок нїмецких	58 55	59

Вже появилє ся з друку РУСКА КУХАРКА

або

Школа вареня по руски

містить 41 знаменитих зуп.

Всі печенї, які тїлько можливі: Волові, баранячі, вєпрові і т. д.

Байцованє шинок, робленє знаменитих кишок і ковбас і т. п.

Мучні і яєчні страви

Блини — Пизни і т. п.

Знамениті рускі пироги печені з сиром, капустою і т. п.

Робленє вкусного набїлу і т. п.

Все в рускій мові.

Цїна 70 кр.

По надїсланю переказом 76 кр. висїлає франко Друкарня народова Ст. Манецкого і Спілка, Львів. Готель Жоржа.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупї:

Свїтло церковне

впрост] з] фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кїл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 лїтрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зї складів висїлає: КАВУ по 5 кїл. послїлках почт. в цїні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кїл. барїлках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Іншї товари по умїрених цїнах. 5—12

Руска справа в роках 1891—1894

НАПИСАВ Н. В.

Цїна 50 кр. в. а.

3 пересїлкою 55 кр.

Дїстати можна в книгарні Тов. ім. Шевченка, або в Ставрошгїській.

їлюстрованє письмо для руского народу виходить у Львові під редакцією

Антонє Березинського

ТИЖНЕВО КОЖДОЇ ПЯТНИЦІ.

Будє подавати поезїї, повїсти, житєписи з портретами, поучаючі статї з історїї, письменства, господарства, промислу, вїсти про читальні, вїсти полїтичні і суспїльні. Крім того будє мїстити часть забавну.

Передплата річно 4 р., піврічно 2 р., чвертьрічно 1 р., за границєю 8 рубл. (піврічно 4 рублї).

Редакція, адмїністрація і екепедиція Львів, ул. св. Миколая 13.

АГЕНЦІЯ ЧАСОПИСИЙ

А. ЛЯНДОВСКОГО

у Львові, Пасаж Гавсмана (Гранд-Готель) 14—?

приймає передплату на всі часописи у вских язиках і доставляє їх до дому без всякої доплати.